

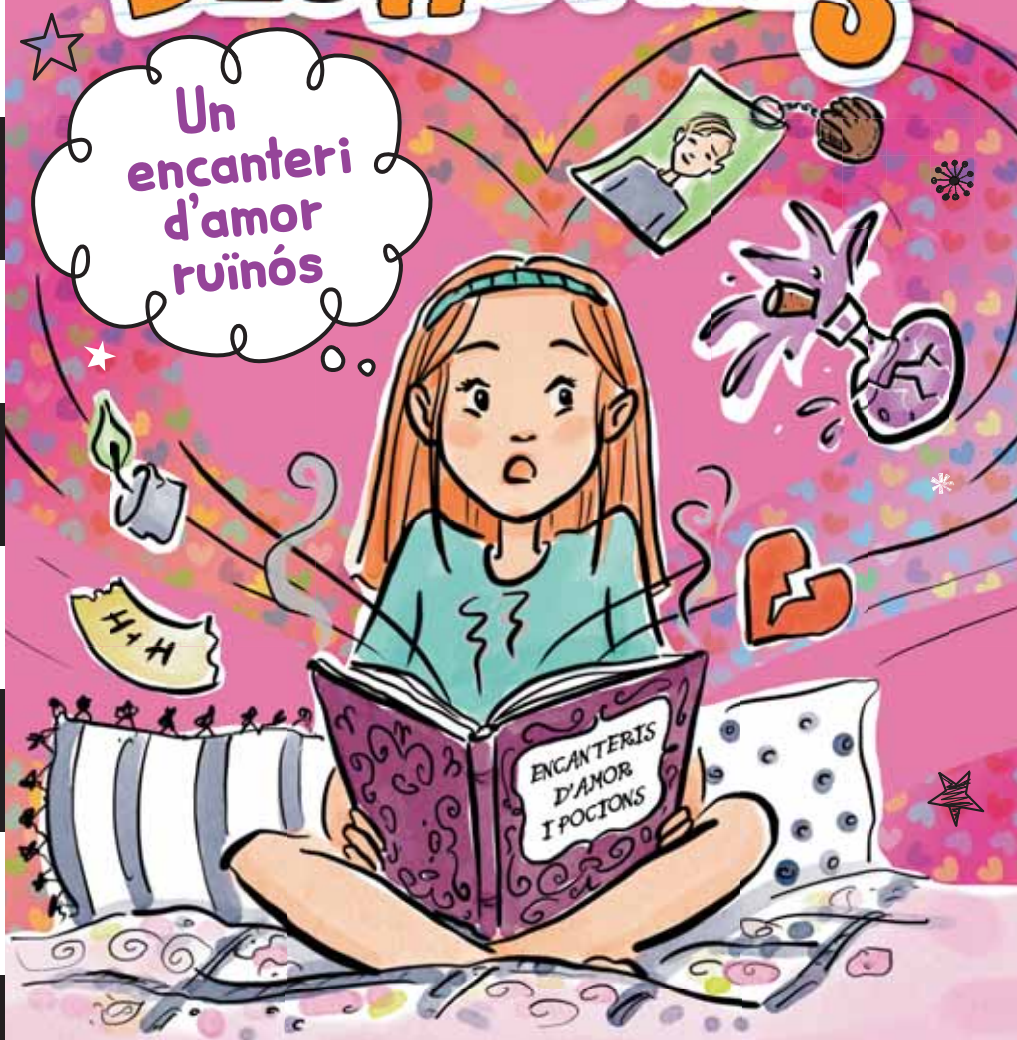
WANDA COVEN

VIDA A L'INSTI

✦ I ALTRES ✦

DESASTRES

Un
encanteri
d'amor
ruinós

Estrella Polar

✦ IL·LUSTRACIONS D'ANNA ABRAMSKAYA

VIDA A L'INSTI
I ALTRES
DESASTRES

Un
encanteri d'amor
ruinós

WANDA COVEN
IL·LUSTRACIONS D'ANNA ABRAMSKAYA

TRADUCCIÓ DE XAXA GUIU

Estrella Polar

Estrella Polar

Títol original: *Middle School and Other Disasters. Worst Love Spell Ever!*

© Simon and Schuster; 2023

Publicat per acord amb Simon and Schuster, Inc.

© de la traducció, Maria Àngels Guiu Vidal, 2025

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A, 2025

Estrella Polar. Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: juliol del 2025

ISBN: 979-13-87782-12-2

Dipòsit legal: B. 11.502-2025

Imprès a Catalunya

El paper d'aquest llibre prové de boscos gestionats de manera sostenible i de fonts controlades.

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor.

La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries.

En comprar aquest llibre contribueix a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement.

A Grup62 agraïm que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telefon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

Queda expressament prohibida la utilització o reproducció d'aquest llibre o de qualsevol de les seves parts amb la finalitat d'entrenar o alimentar sistemes o tecnologies d'intel·ligència artificial.

1

EL NOI DELS MEUS SOMNIS!

Una dada poc coneguda sobre mi:

Em flipa absolutament despertar-me
abans que em soni l'alarma.

Implica una cosa al·lucinant: poder fer el
dropo al llit!

Ara mateix tinc tota una mitja hora per jeure entre els meus llençols confortables, mentre sento els ocellets piular i cantar alegrement a fora de la finestra.

I el millor de tot, tinc temps per pensar en la cosa més important del món mundial amb diferència en aquests moments...:

el meu crush!

No me'l trec del cap des del meu primer dia a l'Acadèmia Broomsfield.

Es diu Hunter McCann. Però secretament l'anomeno Hunter McGuai.

És que no em pot agradar més, per favor!

Estiro els dits dels peus i moc les cames amunt i avall amb entusiasme a sota dels llençols.

«Uéééé!», crido per dins.

Ei, i si el noi que m'agrada es convertís en el meu nòvio?

Estic superemocionada i motivada de la vida. Des que vaig veure el Hunter per primera vegada, tinc dins meu una mena de castell de focs artificials esclatant en bucle.

Bum! Paf! Ziuuu!

És com si tota jo estigués farcida de caramels efervescents amb forma de cors.

Sí, m'ha agafat molt FORT.

Molt bé, com podria descriure el noi dels meus somnis, àlies Hunter McGuai? Mmm, a veure... O sigui, és...

SuperMONO!

Absolutament ADORABLE!

Xerraire, d'una manera guai!

Supersexi i atractiu!

Divertidíssim!

Encisadorament màgic; és que
és bruixot, vaja!

T'ho passes genial amb ell.

Vesteix amb un estil rotllo
platja molt guai.

És fort i atlètic.

I ja he mencionat que és
SUPERMONO?!

El Hunter és de Califòrnia i té aquell look surfer
natural d'estiu etern amb grenyes de color mel,
pigues, i sempre està en mode guai.

I el millor de tot és que em sembla que
jo també li agrado.

O això espero!

Perquè és encantador i sé que seriem la parella perfecta.

Uau, em puc imaginar la nostra foto a l'anuari de l'escola. Cors PER TOT ARREU...!

Ziiiiip!

Ziiiiip!

Ziiiiip!

Ufff!

Aquest so tan espantós és el meu despertador i acaba de rebentar el meu bonic somni, igual que una urpa de gat clavant-se en un globus.

Em vaig haver de comprar un despertador per a l'internat, perquè aquí no ens deixen tenir els mòbils entre setmana.

-Heidi, sisplau, **APAGA** aquest so tan horrorós de brunzit d'abella assassina!

Aquesta és la meva companya d'habitació, la Melanie Maplethorpe, **que abans era la meva arxienemiga**. També és del meu poble, Brewster.

Vam tenir el xoc del segle quan vam arribar a l'Acadèmia Broomsfield i vam descobrir que érem companyes d'habitació.

Quines eren les probabilitats que **AIXÒ** passés?

I per si tot plegat no fos prou increïble, també vaig esbrinar que la Melanie és bruixa, com jo!

I aquesta història encara és **MÉS** flipant!

La Melanie i jo ens vam adonar que, en realitat, tenim moltes coses en comú, o sigui que ara més o menys som amigues, que diguem.

A veure, no és que siguem íntimes, com ara la Lucy Lancaster i jo, però crec que podríem dir que som amigues en procés.

Pam!

Colpejo el botó del despertador.

Però llavors sona el de la Melanie.

Bling! Bling! Bling!

Bling! Bling! Bling!

Ella té un despertador retro de color rosa amb dues campanetes platejades al damunt.

Li fum un cop amb la mà i l'habitació queda en silenci durant un joíós segon.

Llavors es frega els ulls i s'enfunda les sabatilles.

Xim! Xim! Xim!

La sento arrossegar els peus en direcció al lavabo. Ella sempre és la primera de llevar-se. I jo, la que es queda fent el ronsa.

Ajaguda al llit, rumio què posar-me. Ara que ja som en plena tardor, fa una mica de fresca, o sigui que opto pel jersei nou. Té unes ratlles gruixudes de color verd sàlvia, unes de primes de color negre i unes altres de mitjanes de color crema. El combinaré amb unes malles negres i una cinta per als cabells verda de conjunt. **Fet!**

Llavors faig mitja volta
i... ups!, em torno a
adormir.

Zzzzzzzzzzz.

Em desperto amb
un atac de pànic. La
Melanie fa estona que
ha marxat, però el seu
perfum floral i afruitat

encara flota a l'ambient. Miro el rellotge.

Oh, no! Només tinc vint minuts per
arreglar-me i
anar a classe!
Ufff!

Salto del llit i arreplego
el meu conjunt per
art de màgia.

La roba vola des dels
calaixos fins al llit.

Se suposa que no he de fer servir la màgia fora de classe si no és per fer deures, però és que ara mateix m'hi veig obligada, perquè, si no, arribaré supertard!

Em refresco la cara amb aigua, em vesteixo i em tiro els cabells enrere amb la cinta. Tot seguit, també màgicament, em faig una manicura ràpida: avui, la francesa. Llavors obro els dits i admiro la meva obra. **Quina monada!**

Molt bé, he de tocar el dos!

Agafó la motxilla d'una revolada i enfilo el caminet cap al Graner, que és on hi ha la cafeteria. No tinc temps d'esmorzar, però sí uns segons per mirar la llista de les taules. De tant en tant a cada estudiant se li assignen nous companys, cosa que és genial per conèixer tothom del curs, i sempre m'encanta veure qui hi ha a la meua taula. Potser el Hunter hi serà aquesta setmana.

Encreuem els dits.

Quan arribo a la cafeteria, tothom marxa cap a les classes. Ressegueixo amb el dit la llista de les taules. Soc a la taula 1, la de la Jenna, la meua assessora de residència, **que és absolutament fantàstica.**

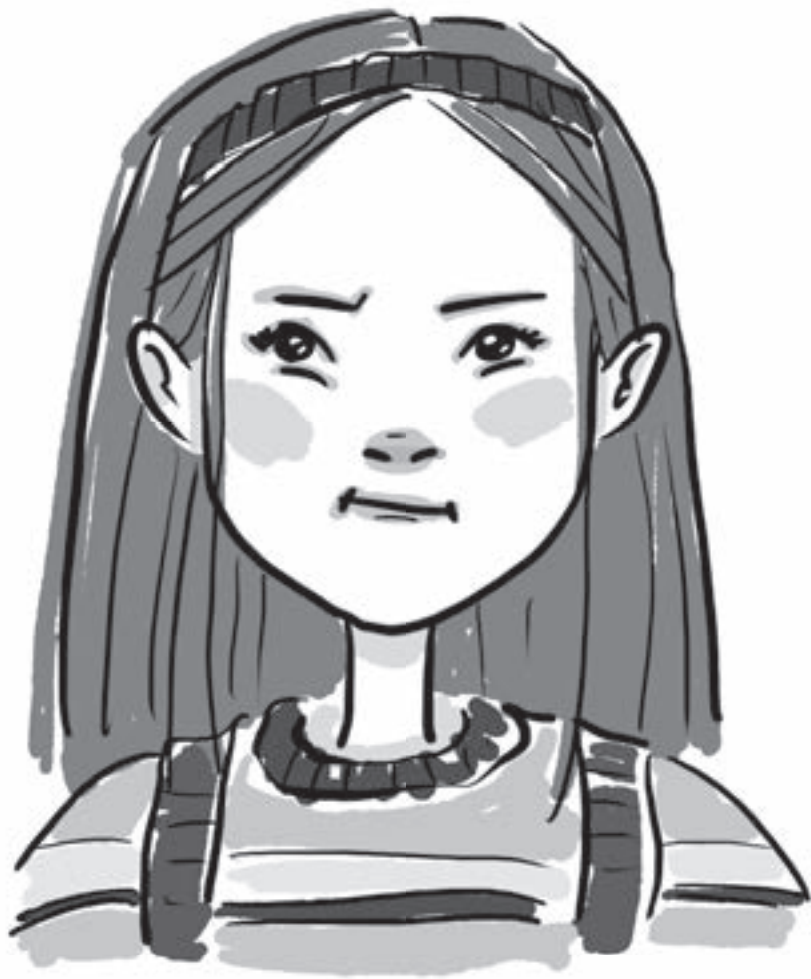
Miro una mica més avall a la llista.

Tinc la Sunny i l'Annabelle a la meua taula!

La Sunny i l'Annabelle són companyes d'habitació. Vaig conèixer la Sunny un estiu a la platja molt abans de venir a l'Acadèmia Broomsfield. I em vaig alegrar moltíssim de veure-la aquí el meu primer dia. Ella em va presentar l'Annabelle i totes tres ens vam fer molt amigues de seguida.

I, uau, que fort! El Hunter McGuai també és a la meva taula!!! Ai, quina emoció!

Lavors em cau l'ànima als peus, perquè la Melanie també hi és. I no és que no em caigui bé. El problema és que també està SUPERpenjada del Hunter.

QUIN PAL!

He hagut d'amagar-li qui és el noi que m'agrada, perquè ens agrada el mateix.

I l'últim que vull és que la Melanie i jo ens tornem a odiar.

Però com puc parlar amb el Hunter tenint la Melanie a la taula?

Grrrrr!

La Melanie em passa fregant pel costat quan surt de la cafeteria. Parla amb una noia que es diu Isabelle Summer. És la capitana de l'equip de futbol femení de l'Acadèmia Broomsfield. Té uns cabells foscos arrissats preciosos, i els porta recollits en una cua alta.

És guapa sense matar-s'hi gens.

La Melanie i la Isabelle em somriuen quan ens creuem. Jo els retorno el somriure i vaig de pet cap al taulell de la cafeteria per agafar una barreta de cereals. Tinc clar que no vull que em ronquin els budells en plena classe.

En dues paraules: quina vergonya!

Mentre corro cap a l'aula, em recordo que he de triar algú famós per fer-ne un escrit per a l'assignatura

de socials. Es diu projecte Llumenera. Una llumenera és una persona inspiradora que ha aconseguit alguna fita brillant. Hi ha tanta gent famosa a la història que m'inspira, que tinc problemes per decidir-me.

Estic supercapficada en els meus pensaments quan passa AIXÒ...

PAM! Topo amb algú.

Aaai!

Aleshores miro amunt.

Ostres, és el Hunter!

Aaai, aaai...!

Ara mateix m'he posat com un tomàquet, o sigui que la cara em fa conjunt amb els cabells pèl-rojos.

Em pregunto si hi ha alguna manera de fer servir la màgia per rebobinar aquesta topada tan patètica!!!

Però abans de poder esbrinar-ho, veig aquells ulls verds brillants del Hunter, que es trenca de riure. No està empipat, ni tan sols molest. De fet, la nostra col·lisió sobtada li sembla **DIVERTIDA!**

-Uau, Heidi! -em diu-. En quin planeta ets aquest mati? Estàs bé?

Ric com algun personatge de dibuixos animats babau.

En una paraula: lamentable.

-Perdona, Hunter -aconsegueixo balbucejar-. Estic bé. Estava pensant en el treball de socials. Tu estàs bé?

Fa que sí, encara rient. Em troba graciosa!

O potser es fum DE mi.

Tots dos ens sobresaltem quan sona el timbre.

-Val més que ens afanyem o farem tard a classe! -dic.

I tots dos arrenquem a córrer.

Porta unes bermudes de color caqui i un polo rosa esfilagarsat de la vora. Llueix amb molt estil aquest look surfer mig deixat, però alhora chic. **M'encanta!**

-Si ens espavilem, ho podem aconseguir! -exclama.

Empaito el Hunter McGuai pel campus! És rar, però alhora meravellós.

